

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četr leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Kdor hodi sam po njega, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Uredništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušlja do odpovedi. — Udje „Katoškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvo: Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 18 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka pettivrsta 24 vin., Izjave in Poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Eno leto vojska.

Dne 25. julija m. l. je avstr. poslanik zapustil Belgrad, ker nam srbska vlada ni hotela dati popolnega zaščena zaradi serajevskega umora in vednega vznemirjanja naših jugoizhodnih pokrajin. Dne 28. julija je Avstrija napovedala Srbiji vojsko.

Za Srbijo se je takoj zavzela Rusija in zdaj se je začela velikanska borba z Rusijo. Skraja so se spopadale le prednje straže. V drugi polovici meseca avgusta pa so se že začele resne in obširne bitke v izhodni Galiciji in na Rusko-Poljskem. Od dne 22. do 25. avgusta je bila bitka pri Krasniku, tej je sledila bitka pri Komarowu, obe sta bili za nas zmagoviti. Toda izhodno od Lvova, kjer smo se srečali z Rusi dne 24. avgusta, smo se morali umakniti ruski premoči in cela naša fronta se je pomikala nazaj. Ves ruski naval so začetkom morale vzeti naše avstrijske čete na se, kajti Nemčija je bila do sredine oktobra preveč zaposlena v Franciji in Belgiji. Se le s tem časom se je začel na francosko-nemškem bojišču stoječ boj iz strelskih jarkov, ki je polagoma omogočil Nemcem da so lahko začeli tudi proti Rusom pošiljati svoje čete.

Začetkom oktobra je že začela avstrijska armada, pomnožena prvič z nemškimi silami pod vodstvom generala Hindenburga ofenzivo in sicer proti Varšavi in Ivangorodu. Avstrijski del prodirajočih zavestniških armad je zdržal spopad z Rusi, toda Hindenburg se je bil preslab in se je moral po 26. oktobru umakati proti nemški meji. Mi ž njim. Ko so se nemške čete nanovo uvrstile, se je začelo zopet prodiranje avstrijsko-nemške armade in Rusi so bili v prvi polovici meseca decembra pot snjeni na črto Dunajec — Nida — Pilica — Bzura.

Na tej črti so zdržali do maja letošnjega leta, kajti z novim letom so začeli svoje glavne moči zbirati v Karpatih. Za vsako ceno so hoteli predreti našo karpatsko fronto ter se razliti s svojimi četami po ogrskih planjavah. Toda naše izredno vrlo vojaštvo pod modrim vodstvom generala Boroeviča je stalo kakor nepremakljiv zid in se ni dalo premakniti. Dne 20. marca se je morala udati trdnjava Przemysl radi pomanjkanja živil. Na to so bili v aprilu posebno hudi boji v Karpatih. Toda vse zaman.

Dne 2. maja se je začela v Galiciji ob Dunajcu in Biali od našega vojskovodje Konrad-Hecendorfa bistroumno zasnovana ofenziva proti Rusom. Ruske čete so se morale umakati in izginiti tudi iz Karpatov. Dne 3. julija je bil Przemysl zopet v naših rokah. Dne 22. junija je padel Lvov. Na to se obrne glavna sila avstrijsko-nemške armade proti severu, kjer danes stoji blizu črte Ivangorod — Lublin — Holm.

Na srbskem bojišču smo meseca avgusta vdrli v Srbijo. Potem se je začela srbska ofenziva, ki se je ustavila s porazom timoške divizije pri Mitrovici. Koncem oktobra so bili Srbi izgnani iz naše zemlje. Začela se je nova ofenziva z naše strani. Dne 2. decembra je general Franck zasedel Belgrad. Naše čete so prodrle do Kragujevca. Toda na to smo se zopet umaknili. Vendar je srbska armada tako izčrpana in zmučena, da se do danes ni povzpela do nove ofenzive. Z dnem 23. decembra je sprejel nadvojvoda Evgen vodstvo naših balkanskih čet.

Dne 23. maja nam je Italija napovedala vojsko. Na vojno napoved je takoj odgovorila naša še nikdar premagana mornarica pod poveljstvom admiralra Hausa, drzno je napadla italijansko obal. Na suhem zaman buta Lah v našo goriško, koroško in tirolsko fronto, ne more nas premakniti niti za korak. Naše vojaštvo kopni po trenutku, ko bo dovolj

ojačeno, lahko začelo z ofenzivo tudi na južnem bojišču.

Hrvaški vojni duhovnik.

Z italijanskega bojišča se poroča:

Po bitki pri Plaveh, na katero bo naša armada lahko za vse večne čase gledala z opravičenim ponosom, je divizijski župnik Lovrič obiskal svoje vrle Dalmatince, kateri so v boju izvrševali čudeže junaštva.

Ko so Dalmatinci opazili svojega divizijskega župnika, se jih je polastilo veliko veselje in tekmovali so med seboj, kdo bi bil prvi, ki bi o prihodu dušnega pastirja poročal majorju Turudiji, čegar čine bodo v bodoče opevale dalmatinske „gushi.“ Kakor otroci svojemu očetu, če mu imajo sporočiti veselo sporočilo, tako so pridrveli junaški Dalmatinci k majorju z besedami: „On je prišel! On je prišel!“ Major je v pozdrav divizijskega župnika po bratovsko objel. Ko je župnik svoje vrle čete nagovoril v posameznih oddelkih, se je podal na prostor, ki je bil določen za skromno častniško obednico na tem bojišču.

Globoko ganjen se je tam vzdignil junak od Drine in Soče, major Turudija, in je divizijskega župnika nagovoril s sledečimi besedami: „Bitka ob Soči bo eno izmed najlepših poglavij v zgodovini naše slavne armade. Ti, preljubi naš dušni pastir, si k tej slavni zmagi, ki bo v zgodovini brezprimeren zgled junaških činov, veliko, zelo veliko pripomogel. Ne orožje, ne smrtonosne krogle, temveč navdušenje naših vrlih vojakov je zmagalo. To navdušenje pa si ti vnel v srceih naših vojakov. Ti si našim ljudem v lil duha vzvišenega junaštva, ti si moje junake, predno so šli v določene jim strelske jarke, navdušil za cesarja, prestol in domovino; ti si jih spremenil v leve! Po tvojih nepozabnih nagovorih, si sam rekel: „Čudeže bodo delali! Ljubljenemu vladarju bodo napravili veliko veselje!“ Tvoje prerokovanje se je izpolnilo. Junaški čini mojih vrlih vojakov ob Soči so najlepše Tvoje plačilo. Ti si pri polku, ki je ovenčan z vencem zmage, posebno pa pri mojem bataljonu zaslužil večno slavo.“

Kakšen je Lovrič, takšni so vsi hrvaški in slovenski duhovniki, ki delujejo na bojišču.

Savinjčani kljubujejo Italijanom.

Pionir Ivan Jordan iz Gotovelj nam piše z italijanskega bojišča:

Več Slovencev, pred vsem Savinjanov, nas je skupaj pri jedni stotnji in se prav dobro zabavamo. Da našim znanec malo dolg čas prikrajšamo, opišemo v par vrstah, da tudi nas pionirje ne pustijo Italijani mirno opraviti svojo nalogo. Bilo je namreč ravno na Sv. Petra večer, ob isti uri, ko smo v mirnem času Savinjanca še najbolj krepko obhajali dotične župnije patrona. Razšli smo se sem in tam, da opravimo svoja kritja, ki so bila razbita od težkih neprijateljevih granat. Bilo nas je pet Slovencev skupaj, ki smo imeli nalogo, popraviti kritje, katero je imelo pri kraju na prednji strani veliko luknjo od granate. Vreme ni bilo ugodno; grmelo je, se bliskalo in deževalo. Komaj smo očistili razvalino kamenja in napravili lego za kamen na kamen, udari granata za korak pred kritjem, da so padali debeli kosei kamenja na streho naše postojanke in čez nas. Za trenutek je bila že druga granata skozi prednji zid v našem kritju. Ker je bil zid debel, ni bilo škode, samo nekaj kamenja se je udrlo. Bilo je seveda vse retreseno in nevarno, da nas ne bi podsulo. Razšli smo se tu in tam izven kritja. Granate so padale tako gosto, da nihče ni vedel prostora, kam ne bi granata udarila. Napravil sem nekaj korakov v bližnjo jamo, že pa de granata ob strani, močen zračni pritisk me pahne daleč proč v jamo in mi odnese čepico, da še sedaj ne vem kam. Počasi se zopet vzdignem in grem malo naprej, kjer vidim infanterista ležati. Vsedem se poleg njega. Ko ga natančneje malo pogledam, mi vzamem čepico in se ž njo pokrijem, ker sem videl, da njega pač ne bo več zeblo v glavo.

Granate še vedno padajo tu tam, a ne več tako gosto. Sel sem počasi nazaj na delo, moj prijatelj je delo že nadaljeval, pa tudi drugi so počasi prišli skupaj ter smo naše delo popolnoma izvršili, čeprav so nas Italijani celi čas malo plašili. Poškodovan ni bil od nas nihče. Največ škode sem imel jaz, ker sem imel hlače raztrgane in koleno malo razkraspano.

Mnogo pozdravov Savinjanom in vsem spodnještajerskim Slovincem pošiljajo: Ivan Jordan, Gotovlje, Friderik Selinšek, Janez Tuš, Jožef Čretnik, J. Lobnikar, Grajska vas, in Rudolf Rus.

Obmejni Slovenec, ki se bori že na tretjem bojišču.

Korporal Jakob Polanec, doma iz Dobrenja, župnija Spodnja Sv. Kungota, je bil ranjen že na srbskem in ruskem bojišču. Sedaj, ko je okreval, so ga poslali še na italijansko bojišče, odkoder nam piše dne 18. julija:

Lansko leto na god sv. Jakoba sem se svoj imendan veselo obhajal med svojimi znanci in sorodniki. Kmalu nato pa nas je domovina klicala na boj. Poslovil sem se od edinega brata Janeza, ki je že dal svoje življenje za domovino, poslovil sem se zadnjikrat od ljubeče mame, ki so med tem časom doma umrli. Nisem jih mogel pokropiti, ker sem bil tisti čas na krvavem bojišču.

Hude čase sem doživel v Srbiji in Rusiji, bil sem dvakrat hudo ranjen, a Bog mi je dal zopet ljubo zdravje. Sedaj se borim proti hinavskemu polentarju, kateri je postavil pred naše postojanke silno močno, a malo korajžno armado.

Mi se Italijana prav nič ne bojimo. Veliko zabavo imamo, ko nam v begu kažejo krvave hrbte in pete. Italijan ima grozne izgube. A naše niso tako velike. Sicer pa nas čuva Marija, ker se borimo za pravično stvar, Italijan pa za hudobno reč. Mnogo pozdravov pošiljata zvesta tovariša Jak. Polanec in Filip Klinc, doma od Sv. Miklavža pri Ormožu.

Dokler slovenska kri po žilah teče, so ragom bo gorje!

Z italijanskega bojišča nam poročajo hrabri slovenski fantje, doma iz okolice župnije Planine, tako-le:

Že precej časa se nahajamo na Krasu, katerega površino obstreljujejo polentariji z neštevilnimi granatami, ki drobijo le ubogo kamenje, ker nas le malo kečaj zadenejo. Seveda nas slovenskih fantov se ogibajo, kot bi se nas bale. Zato smo še hvala Bogu zdravi in veseli ter si zapojemo tuintam kako domačo, da je kar veselje. Polentariji si ne upajo priti preblizu nas, ker predobro vedo, da jim potem ne bi dobro polenta teknila. Kajti če krogle iz avstrijskih pušk zažvižgajo, Italijani že jokajo in če topovi zagrmijo, že pokažejo pete.

Dokler slovenska kri po žilah teče, in v prsih bije nam srce, branimo mi domovje naše, in sovragu bo gorje! Z združenimi močmi za cesarja in domovino!

Vse prijatelje in bralce „Slovenskega Gospodarja“ pozdravljajo vojaki telefoničnega odseka: Mihael Šalobir, Ivan Smigovec, Martin Melanšek in Franč Smid iz planinske okolice doma.

Vsak padli Avstrijec stane Italijane 10 000 kron.

Alojz Weiss, doma iz Krčevine pri Mariboru, nam piše dne 21. julija z italijanskega bojišča:

Bilo je dne 1. julija že proti jutru, ko pridemo v strelske jarke, ki so prav ugodno narejeni in proti slabemu vremenu zavarovani. Naši fantje ... pešpolka se prav dobre volje splazijo v nje. Kmalu prisije ljubo solnce in pozdravi nas lepi dan. „Danes bode vroče“, si govoriyo. Bilo je res tako. Proti 7. uri zjutraj se začne divji ples. Prva granata pade na levo

Varšava in Ivangorod pred obleganjem. — Velika obkoljevalna borba. — Zmagovito prodiranje v Rusijo.

Maribor, 28. julija.

Na ruskem bojišču stojimo pred velikimi dogodki. Avstrijske in nemške armade obkoljujejo dve znameniti ruski trdnjavi Varšavo in Ivangorod. Železni obroč naših armad okrog teh trdnjav je vedno ožji. Splošno je vojni položaj na ruskem bojišču sedaj ta-le:

V Bukovini vlada mir.

Ob Dnjestrju in Zloti Lipi so se naši do dobra zakopali in utrdili tako, da sovražnik ne more predreti naše bojne črte. Vršijo se le redki artilerijski boji. Zadnje dni je bojno črto ob Dnjestrju in Zloti Lipi obiskal prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef.

Sovražnik se na prostoru južno od železnice Lublin—Holm in pri Sokalu krčevito zoperstavlja našemu prodiranju. Naše izhodno krilo prodira med rekama Bug in Wieprz v severni smeri proti Holmu; skrajni del tega krila pa je pri Sokalu na severoizhodni strani zasedel važne višine. Rusi so spoznali, da imajo Avstrijci in Nemci s prodiranjem med Bugom in Wieprzom velik obkoljevalni načrt, ki, če se obnese, spravi Ivangorod in Varšavo v veliko nevarnost in so zato poslali proti temu krilu in sploh proti armadam nadvojvode Jožef Ferdinanda, Böhm-Ermollija in pl. Mackensena, ki stojijo južno od Lublina (med Vislo in Bugom) velike nove sile. Armada generala Woyrscha, ki sklepa na južni in zahodni strani oblegovalni obroč okrog Ivangoroda, se dan za dnevom pomiče bližje trdnjavi. Njeni topovi že dosežajo zunanje trdnjavske utrdbe. Rusi so se severo-zahodno od trdnjave umaknili na desni breg Visle.

Južno in zahodno od Varšave je zavezniška armada na nekaterih mestih že blizu varšavskih zunanjih utrdb. Trdnjava Nowo-Georgiewsk je obkoljena od treh strani.

Severno od Varšave so Nemci zavzeli trdnjavi Pultusk in Rozan ob Narewu in silijo neprestano proti Bugu in s severne strani proči Varšavi, katero Rusi neprestano izpraznjujejo.

Dalje proti severu ofenziva Hindenburgove armade stalno napreduje. Nemci so že na nekaterih mestih prekoračili reko Narew. — Na skrajnem severu se vršijo srditi boji za mesti Mitava in Riga.

Od dne 14. julija pa do danes je bilo ujetih nad 130.000 Rusov in uplenjenih nad 40 topov, ter 130 strojnih pušk.

V Bukovini in ob Dnjestrju.

V severnem delu Bukovine je splošno mir. Naši in Rusi so se zakopali. Le tuintam pride do kakih malenkostnih prask. Ob Dnjestrju se še vedno vršijo artilerijski boji, četudi ne s toliko srditostjo kot prej.

Naši junaki ob Dnjestrju.

Naše čete so, kakor znano, ob Dnjestrju in Zloti Lipi do dobra zakopane v dobre utrdbe. Rusi zamaž butajo ob naše postojanke. O bojih, ki so tukaj divjali okrog 18. julija, se poroča:

Štiri dni in štiri noči so nas Rusi neprestano napadali na posameznih mestih. Naši so dobili v roke rusko armadno povelje, katero pravi, da morajo ruski polki prekoračiti reko Dnjestr, naj stane, kar hoče. A Rus se je zaračunal! Meni ni vedel, da stojijo ob Dnjestrju naši štajerski polki, med njimi pa mnoge slovenskih junakov. Naši so pustili, da so se Rusi približali do 50 korakov našim postojankam in so na to streljali iz strojnih in navažnih pušk s tako silo na nje, da jih je na stotine ležalo mrtvih pred našo fronto, ostali pa so zbežali. Neki štajerski bataljon je dobil ob tej priliki zavsem 122 hrabrostnih odlikovanj.

Ob Zloti Lipi.

Ob Zloti Lipi (v izhodni Galiciji) so se zakopali naši in Rusi. Rusi zapuščajo po dne svoje prednje strelske jarke, a jih na večer zopet zasedejo, da so po noči zavarovani proti vsakemu presenečenju. Ruske postojanke ob Zloti Lipi so zelo močne. Zavarovane so tudi z žičnatimi ograjami. Le tuintam se zglasi kak ruski top, sicer je mir ob tej črti. Pred kratkim je naše postojanke ob Zloti Lipi obiskal prestolonaslednik ter pohvalil vojaštvo radi njegove vstrajnosti.

Velika obkoljevalna borba.

Vojaški sodruđnik kodanjskega lista „Politiken“ piše: Na Poljskem se pripravlja velikanska obkoljevalna borba. Ob bojni črti reke Narew so se dosegli največji uspehi v čudovito kratkem času. Če se zaveznikom posreči, glavno železniško progo Varšava—Petrograd na kratki črti doseči in odrezati, kakor tudi istočasno železniško progo Ivangorod—Lublin—Holm—Kowel zasesti, od katere so le še 10 km oddaljeni, tedaj stoji ruska armada pred velikansko nesrečo, ako se ne bo pravočasno umaknila.

Edina preostala železniška črta (Varšava—Brest—Litowsk je za prevažanje milijonske armade daleč premalo. Dvomljivo je, ako se bo Rusija dala zvabiti v novi Sedan, to je v nov velikanski poraz. V razmerju z vprašanjem glede vzdrževanja ruske armade igra posest trdnjav Varšave in Ivangoroda le prav malenkostno ulogo.

Varšava pred padcem.

Vsi petrograjski listi se bavijo obširno z usodo Varšave ter so mnenja, da padec Varšave ni izključen. Tudi dogodke v pokrajinah ob Izhodnem morju si skuša tolmačiti kot strategične odredbe ruske armadne uprave. List „Dageblad“ pa poroča, da so se že preselile ruske vladne oblasti iz Rige v trdnjavo Reval v Finskem zalivu.

Na severnem Ruskem.

Vojaški sodruđnik ruskoga lista „Morgenblatt“ piše o vojnem položaju: Tudi na bojni črti na severu, pri Mitavi in ob Dubisi ter Njemenu Nemci nadaljujejo svoje prodiranje. Ako se jim posreči, da vržejo Ruso do Dünaburga (ob reki Düna, izhodno od Ščavlija), ali Wilne (izhodno od trdnjave Kowno), ali da proderejo do obeh teh postojank, ki ležita ob glavni železniški progi Varšava—Petrograd, bo postalo stališče Rusov na Poljskem tako težavno, da potem ni izključen popoln poraz največjega obsega.

Na potu v Petrograd.

Kodanjski „Ekstra-Bladet“ piše: Na severnem Ruskem se bliža za Rusijo sodnji dan. Hindenburg napada hitro in krepko v smeri proti Rigi. In tukaj je vse prikrievanje in olegševanje zaman, Riga je in ostane najvažnejše mosto na potu v Petrograd.

Nemčija pripravljena za zimsko vojsko.

Nemška vojna uprava naznanja, da je nemška armada že sedaj popolnoma preskrbljena z vsemi potrebinami, kot s to, lo sodnjo obleko, s toplimi rokavicami itd. Še za eno zimsko vojsko za slučaj, če bi vendar utegnili trajati vojska še tudi prihodnjo zimo.

Poldrug milijon ruskih ujetnikov v Nemčiji.

Monakovski list „Bayrische Staatszeitung“ poroča, da znaša število na vseh bojiščih dosedaj ujetih Rusov, ki se nahajajo v nemškem ujetništvu, poldrug milijon.

Rumunija prijazna.

O novem razmerju Rumunije do nas daje najboljšo spričevalo vladna odredba, da se sme rumunsko žito neovirano izvažati v Avstro-Ogrsko. Uvoz iz Rumunije je sedaj ovrhan samo, ker nam primanjkuje železniških voz.

S. bija noče.

Iz srbskega vojnega stana se poroča pariškim listom, da je četverosporazum zopet prošil Srbijo, da naj takoj prične s splošno ofenzivo proti Avstriji. Srbija pa je odgovorila, da se ji sedanji čas iz vojnih razlogov ne zdi primeren za ofenzivo.

Grška pod nadzorstvom

Angleške in italijanske ladje brez prestanka nadzorujejo grško obrežje, da bi preprečile vsak izvoz bodisi v Avstrijo, bodisi v Turčijo. Grška izvozna trgovina trpi vsled tega veliko škodo in za to so tudi grški trgovski krogi zelo nevoljni na Italijo in Anglijo.

Prejšnji ministrski predsednik Venizelos, ki je za vojsko zoper Turčijo, je zopet prevzel vodstvo liberalne stranke. Državni zbor se je zopet odgodil in se sestane šele sredi avgusta. Na Grškem je vojaštvo odločno zoper vojsko in je vsled tega nasprotno Venizelosovi politiki.

Amerika in Nemčija.

Spor med Ameriko in Nemčijo zaradi potopa „Lusitanie“ še vedno ni poravnan. Amerika je v novem dopisu naznanila Nemčiji, da vstraja na svojem stališču, vsled katerega bi ne smela Nemčija nobene ladje napasti s podmorskimi čolni, ako se na njih nahaja kak Američan. S tem bi seveda bil za Nemčijo nadaljni podmorski boj nemogoč, za to tudi Nemčija to stališče odločno odklanja. Vidi se pač, da stoji Amerika na strani Anglije. Da bi Amerika svoj nastop nasproti Nemčiji bolj podčrtala, začela je celo rožljati z orožjem. Ameriški listi pripovedujejo, da se mornarica in pehotno vojaštvo pripravlja za vse slučaje.

Amerika za Italijo.

Amerika zalaga tudi Italijane s strelivom in z drugim vojnim građivom. Klakor znano, pričakuje tudi Rusija krogelj, šrapnelov in granat iz Amerike. Ker je mnogo avstrijskih delavcev v Ameriki, bilo bi veselo znamenje, ako bi se tudi avstrijski delavci branili, klakor so se nemški, fabricirati morilna orožja zoper svoje rojake v domovini.

Italija, Nemčija, Turčija.

Ker ima Italija z Rumunijo pogodbo, da ji Rumunija pomaga, ako jo napadeta Avstrija in Nemčija, za to Nemčija noče napovedati Italiji vojske. Turčija pa tudi noče kar sama poklicati novih sovražnikov pred Dardanele. Toda zavezniški silijo Italijo, da nastopi proti Nemčiji in Turčiji odkrito ter jim napove vojsko. Toda Italija hođi kakor mačka okoli kaše. Nemčijo opominja, da se njeni podmorski čolni ne smejo pokazati v italijanskih vodah, Turčiji pa prepoveduje, da bi hujskala mohamedance v italijanski Afriki proti Italijanom.

Angleški delavci.

Angleški delavci so se zopet povrnili k delu — ker so se jim izpolnile vse njihove zahteve.

Francoski podmorski čoln se potopil.

Dne 26. julija so potopile turške obrežne baterije pred Dardanelami angleški podmorski čoln „Marrlotte.“ 31 moč posadke je bilo rešenih in se nahajajo v turškem ujetništvu.

Parnik „Eastland“ se potopil.

Iz Severne Amerike, dežele vednih velikih nesreč, se poroča, da se je dne 23. julija potopil na reki Čikago veliki parnik „Eastland“, ki je imel na krovu 2500 oseb. Število utopljenih oseb se ceni na 1200 oseb. Dosedaj so izvlekli iz potopljenega parnika 500 mrtvih trupel. Na obeh straneh parnika so morali izsekati velike luknje, da so mogli izvleči trupla utopljenec. Očividec opisuje dogodek sledeče:

„V trenutku, ko je nastala nesreča, so se odigrali pretresljivi prizori. Na parniku je bilo takrat najmanj 2500 oseb. Večinoma vse osebe, ki so se nahajale na krovu in so se oprijemale roba parnika, so rešile ladje, ki so priskočile na pomoč. Za potnike, ki so se nahajali v notranjih prostorih, ponajveč otroci in ženske, ni bilo nobenega upanja na rešitev. Vpije žensk in otrok je bilo mozež pretresujoč in je obmolknilo šele v trenutku, ko je udrla voda v notranje prostore parnika. V petih minutah je bilo vse končano. Ko so začeli reševati utopljenec iz ladje, so videli ležati trupla utopljenecv nakupičeno kakor blago v skladiščih, iz česar se sklepa, da je vse v hipu drvelo proti izhodu. Trupla utopljenih so spravili v mrtvašnico. Lica mnogih ženskih trupel so bila razpraskana in obleka raztrgana, znamenje, da se je vršil med utopljenici obupen boj. Kot vzrok potopa se navaža, da so hoteli biti vsi potniki na eni strani ladje, ki se je vsled tega (?) nagnila na eno stran.“

Oblasti so zaprle kapitana, častnike in krmarja. Že baje poprej enkrat se je nahajal ta parnik v slični nevarnosti, ker so spravili iz una ladje veliko težkega blaga, le da bi bilo na ladji več prostora za več potnikov. Zopet druge vesti pa pravijo, da so stroji v trenutku, ko je parnik zavozil na peščena tla, delovali še dalje in se je vsled tega parnik nagnil na stran. Oblasti so odredile strogo preiskavo. Večina utopljenecv pripada k premožnejšim slojem.

O potopu parnika „Eastland“ se naknadno poroča, da se je nahajalo na parniku 2572 oseb. Od teh se je potopilo 1810 oseb in 762 je bilo rešenih. Dosedaj so izvlekli 885 mrtvih trupel, večinoma ženske in otroci. Oblasti so zaprle 30 oseb, med njimi seveda tudi kapitana in vse častnike potopljenega parnika.

10

Zapomni ne zabi:
Bogor ali zdrav,
Le „FLORIAN“ rabi,
Zelodcu bo prav!

Želodčni likér

Je pripravil tek in prebavo marsikomu, ki je
zamaš kupeval draga in neprijetna zdravila!

Pristni „FLORIAN“ se dobi edino od Rast-
linske destilacije „FLORIAN“ v Ljubljani.

A 177/15-4

Prostovoljna dražba.

V zapuščinski zadevi č. g. župnika Antona Ribar vrši se dne 4. in 5. avgusta 1915, od 8. ure zjutraj naprej prostovoljna razprodaja vseh v zapuščino spadajočih premičnin na licu mesta v Sv. Vidu pri Planini.

V zapuščino spada deset glav lepe govedi, več svinj, par lepih konjev, nekaj vina, precej vinske posode, pohištvo, knjige itd.

Prodajalo se bo le proti takojšnjemu plačilu ter se kupci opozarjajo na to dražbo.

C. kr. okrajno sodišče v Kozjem, odd. I.,
dne 23. julija 1915.

Hranilne kocke „Favorit“ so najboljši
pridatek za juho. Najcenejši vir za prepro-
dajalce. V školjkih po 200 komadov naprej. 100 ko-
sov K 3.60 se pošilja po povzetju na vse pošte.
Grünwaldova uprava za razpošiljanje juhin kock
Dunaj I. Gonzagagasse 12. 463

Edino zastopstvo in glavna zaloge za Avstro-Ogrsko od originalnih
armadnih in železničarskih Roskopf-ur 5 R.

Jamstvo 3 leta.

50

Po 14 dnevni poskušnji

se lahko vsaka ura proti popolni svoti zopet
zasmenja, torej ni nobene rizike, ampak se
lahko vsak sam prepriča o teh izbornih urah.
Prednosti teh ur: Prava železničarska Roskopf-
ura se je, ne dolgo tega, nalašč za železnične
in štrpanske službe z novo konstrukcijo zboljšala,
dobila preciziljski tek, posebej močne
osi, kolesje se vso vrtil v kamenih. Ura teče
32 ur in ide točno na pol minute, če tudi
ura leži, visi ali se nosi v žepu. Ura je za-
varovana proti preveliki napetosti peresa, ob-
točje je iz čistega nikla ter je zavarovano še
z enim plaščem za varstvo zoper prah ter
se vsi pokrovi strogo in natančno zapirajo.
Po dobri preizkušnji so se te ure radi nizke
cene in vendar dobrega teka uradno upeljale
pri armadi in različnih železnicah. Prosim
Vas torej, da te ure ne zamenjate z drugimi
slabimi urami, ki se dobijo v trgovinah. —
Vsak si naj brez nevarnosti, da bi trpel kako
škodo, naroči mojo ceno uro. Velik cenik
popolnoma zastonj.

A. RIFFMANN, Maribor ob Dravi št. 8,
največja tovarniška zaloge ur, srebrnine in zlatnine,
razpošilja v vse dežele. Specialisti za boljše ure.

Pozor kmetovalci!

Prekrijte si pravočasno, posebno sedaj v vojskino
času, jamčena, zanesljiva in kaljiva semena, n. pr.:
črnačo, nemško (Lucerna), kamnito deteljo, travo,
poso rumeno in rdečo, sploh vsa poljska, kakor
tudi vrtna in cvetlična semena od znane in odlike-
vane tvrdke Mauthner, ki se dobivajo pri
domači tvrdki 91

I. RAVNIKAR -: CELJE

Trgovina s špicerijskim blagom, z barvami in dežel-
nimi pridarki ter zaloge vseh vrst mineralnih vod.

Solidna in točna postrežba.

„Kapljice za svinje“ Cena 1 steklenice je
1 krono.

Gospod A. H., Sv. Križ, piše:
Hvala Vam za priposlano zdravilo: Svinjske kapljice
za rdečico: Uspeh vrlo povoljni!
Gospod Janez K. piše:
Prav dobro pomagalo!

F. PRULL:

Restna lekarna pri c. kr. orlu
Maribor, Glavni trg šte. 15 462

Tvrdka

Milan Hočevar Celje

Glavni trg št. 10, tik farne cerkve.

Naznanjam, da v moji trgovini dobivate zanesljive
kaljiva semena za polje in vrte po solidni ceni

Posebno priporočam od predenca očiščeno:

Domače ali konjsko deteljno seme, potem
Lucerner ali nemška,
Inkarnat za enkrat kositi,
Esparsel, takozvana večna detelja,
Travnino seme za mokre in suhe travnike,
Korenjevo seme,
Runkelnovo repo, rudečo dolgovato, rumeno
doigo in okroglovato,
Svinjsko salato.

Vseh vrst semena za vrte, kakor tudi rafije in žvepce
za vinograde.

Obilnega obiska pričakuje bilježim
z velespoštovanjem

tvrdka **M. Hočevar Celje**

Glavni trg št. 10, tik farne cerkve
trgovina špicerijskega blaga.

Manufakturno trgovino J. FAULAND v Ptujju se najbolj priporoča.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru F. Z. F. R. S.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: zavarovane po 4 1/2%, proti trimesčni odpovedi po 4%, Obresti se pripirajo h kapitalu
1 januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, se da bi se njih obrestovanje naj prebride.
Za zaisganje po pošti se pošilja hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 1/2%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poročilo po
5 1/2%, in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojnje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih
prevzame posojilnica v svoje lasti proti posrtni gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure so vsake ure in četrtke od 8. do 12. ure dopoldne in vsake sobote od 8. do 12. ure dopoldne izvenih praznikov. V uradnih urah se sprejemajo
in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo in prošnje prejema vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne
Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

od dneva vloge do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo
vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji.
Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brez-
plačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure
dopoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike.

v lastni hiši (Hotel „Pri belem voju“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.